

Kosovo Property Claims Commission
Komisioni i Kërkesave Pronësore të Kosovës
Komisija za imovinske zahteve Kosova

Perandori Justinian 5
Pristina
Tel: +381 (0) 38 249-918
Fax: +381 (0) 38 249-919
E-mail: mailbox@kpaonline.org

ODLUKA

VEĆE BR: 1

ODLUKA BR.: KPCC/D/AR/102/2011
DATUM DONOŠENJA: 23/02/2011

Članovi komisije Heiskanen (Predsedavajući),
Vokshi i Wuhler

NALOG

U 121 (sto dvadeset i jednom zahtevu) navedenim u delovima A, B, C, D, E, F i G priloga, Komisija je donela odluku da se imovinski zahtevi odbace.

PRAVNI OKVIR

1. 13. juna 2008. godine Zakon br. 03/L-079 kojim se usvaja i menja UNMIK Uredba 2006/50 ("UNMIK/Uredba/2006/50") o rešavanju imovinskih zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu stupio je na snagu na Kosovu. Zakon uključuje Aneks ("aneks I") kojim se usvaja i menja UNMIK administrativno uputstvo br. 2007/5 ("UNMIK/ADM/UPUTSTVO/2007/5"), kojim se sprovodi UNMIK/Uredba/2006/50. Zakon br. 03/L-079 i Aneks I uspostavili su Kosovsku agenciju za imovinu ("KAI") kao nezavisnu agenciju i preinačili određene odredbe UNMIK/Uredbe/2006/50 i UNMIK/ADM/UPUTSTVA/2007/5 radi sprovođenja promena važećeg pravnog okvira. U skladu sa odredbama, Zakon br. 03/L-079 i Aneks I je stupio na snagu nakon objavljivanja u Službenom listu.

2. U skladu sa Članom 22. UNMIK/Uredbe/2006/50, Uredba je prestala da važi nakon 31. decembra 2008. godine. Shodno tome, Zakon broj 03/L-079 je trenutno jedini izvor statutarnog ovlašćenja Komisije. Odredbe UNMIK/Uredbe/2006/50 ostaju relevantne u smislu da su ugrađene referencama u Zakon br. 03/L-079.

RAZLOZI DONOŠENJA ODLUKE

3. Podnosilac imovinskog zahteva ili nosilac imovinskog prava, kako to slučaj nalaže, ima pravo na nalog Komisije o povratu imovine ako dokaže:

- (a) vlasništvo nad privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu; ili
- (b) pravo korišćenja date privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu,

gde podnosilac imovinskog zahteva ili nosilac imovinskog prava, kako to slučaj nalaže, trenutno nije u mogućnosti da uživa svoje imovinsko pravo, te gde su u imovinski zahtev uključene okolnosti direktno vezane za, ili su rezultat oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. (vidi Član 3.1 UNMIK/Uredbe/2006/50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079).

4. Ako je podnosilac imovinskog zahteva podneo zahtev za povrat prava vlasništva u skladu sa Članom 3.1(a) UNMIK/Uredbe/2006/50 i Zakonom br. 03/L-079, Komisija mora da razreši pitanje vlasništva i ako je vlasništvo potvrđeno Komisiji a podnosilac zahteva nije naveo nešto drugo, ona mora da donese nalog o vraćanju u posed podnosioca imovinskog zahteva ili nosioca imovinskog prava, kako to slučaj nalaže. Ako podnosilac zahteva podnese isti radi prava korišćenja u skladu sa Članom 3.1 (b) UNMIK/Uredbe/2006/50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079, Komisija može da razmatra zahtev po skraćenom postupku i donese nalog za vraćanje u posed, (pogledati Član 3.1

UNMIK/Uredbe/2006/50 kao i Član 9. aneksa III UNMIK/administrativnog uputstva/2007/ usvojeno Zakonom broj 03/L-079.)¹

5. Komisija je održala svoje dvadeset i prvo zasjedanje od 21 do 23 februara 2011 godine u Prištini. Izvršni sekretarijat KAI ("Izvršni sekretarijat") je Komisiji na dvadeset i prvoj sednici prosledio ukupno 2.632 poljoprivredno imovinskih zahteva i 35 stambeno imovinskih zahteva, zajedno sa pratećom dokumentacijom, izveštajima o obradi zahteva, izveštajima o verifikaciji, pravnim dopisima i drugim relevantnim informacijama. Za druga 2 poljoprivredno imovinska zahteva koja su izneta pred Komisiju tokom zasjedanja je izvršena ponovna kategorizacija i Komisija ih je svrstala u stambeno imovinske zahteve i prema tome oni su predmet odluke koja se tice stambene imovine. Dodatni poljoprivredno imovinski zahtev koji je pred Komisijom izneo Izvršni sekretarijat na trinaestoj sednici, a za koje je Komisija odložila raspravu dok se ne potvrdi da je izvršena fizička notifikacija predmetne imovine, je prosledjen Komisiji, ali je povucen od strane Izvršnog sekretarijata tokom sednice. Sveukupno, Komisija je na dvadeset i prvoj sednici razmatrala 2.631 poljoprivredno imovinskih zahteva.

6. Izvršni sekretarijat je na sednici Komisije prezentovao imovinske zahteve i podneo izveštaj o toku postupka, pravnim pitanjima i evidenciji po zahtevima. Na zahtev Komisije, Izvršni sekretarijat je izneo dodatne informacije i objašnjenja tamo gde je to bilo potrebno.

A. Zahtevi koji su predmet ove odluke

7. U svim zahtevima pokrivenim ovom odlukom, podnosioci zahteva traže rešavanje prava vlasništva i svi se oni odnose na poljoprivrednu imovinu, uključujući poljoprivredno zemljište, pasnjaka i sume.

8. Ova odluka se odnosi na 121 (sto dvadeset i jedan) imovinski zahtev koji su navedeni u prilogu ove odluke. Dodatnih 2.510 zahteva za poljoprivrednu imovinu predmet su tri drugih odluka, naime odluka KPCC/D/A/100/2011, KPCC/D/AR/101/2011 i KPCC/D/A/103/2011.

9. Kako bi ispunio uslov za podnošenje pravovaljanog imovinskog zahteva, podnosilac imovinskog zahteva ili nosilac imovinskog prava, kako to slučaj nalaže, mora da dokaže da je uživao/la pravo vlasništva nad predmetnom imovinom i da trenutno nije u mogućnosti da uživa to svoje imovinsko pravo zbog okolnosti direktno vezanih za, ili nastalih kao rezultat oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998 i 20. juna 1999 godine.

¹ Izgleda da je došlo do tehničke greške u aneksu I jer, dok je aneks I jasno smišljen sa namerom da zameni UNMIK/ADM/UPUTSTVO/2007/5 u potpunosti, uključujući sva tri njegova aneksa, Član 26. aneksa I kaže da će se aneks III UNMIK/ADM/UPUTSTVA/2007/5 zameniti aneksom II. Međutim, ne postoji ni jasna odredba ni neki drugi indikator Zakona 03/L-079 ili njegovih aneksa o tome da je namera ovog amandmana da se briše aneks I ili aneks II UNMIK/ADM/UPUTSTVA/2007/5. Prema tome, Komisija smatra da su sva tri aneksa UNMIK/ADM/UPUTSTVA/2007/5 uključena u legislativu i da će se Komisija na njih pozivati u ovoj odluci kao na pod-anekse I, II i III prema potrebi.

10. Ukupno 25 zahteva koji su predmet ove odluke su prethodno bili razmatrani od strane Komisije, dok su 96 zahteva prezentovani Komisiji po prvi put. Medjutim ranija odluka po ovim zahtevima je preinacena od strane Komisije usled pogresne notifikacije predmetne imovine tokom obrade zahteva od strane Izvrsnog sekretarijata koje su identifikovane nakon sto je odluka doneta. Ovi zahtevi ce biti ponovo razmotreni sledeci ispravnu notifikaciju predmetne imovine i ispravkom gresaka tokom procesuiranja. Dokazi i informacije o zahtevu koje su dostavili bilo koji Tuzenici ili trenutni stanari predmetnih imovina uzima se u obzir od strane komisije tokom ponovnog odlucivanja po zahtevima. U zahtevima u kojima je prethodna odluka preinacena od strane Komisije, Izvršni sekretarijat je pismeno obavestio svakog podnosioca zahteva o gresci prilikom notifikacije i da ce njihovi zahtevi biti ponovo razmatrani sledeci ispravnu notifikaciju predmetne imovine. Podnosioci zahteva, kao i katastarske vlasti su obavesteni da su prethodne odluke Komisije nevazece i da se ne mogu koristiti za bilo kakvu pravnu transakciju.

11. Svih zahtevi koja su predmet ove odluke su osporeni u smislu da je lice koje koristi predmetnu imovinu ili strana koja je pokazala pravni interes za predmetnu imovinu ("tuzenik") osporila pravovaljanost zahteva u roku od 30 dana kako je to predviđeno Članom 10.2 UNMIK/Uredbe/2006/50 i Zakonom br. 03/L-079, ili kasnije tokom postupka u skladu sa Članom 10.3 UNMIK/Uredbe/2006/50 i usvojeno Zakonom br. 03/L-079. . Odluke donete u tim zahtevima su preinacene od strane Komisije kako bi se obezbedila ispravna notifikacija imovine i kako bi se pružilo sansu licima koja mogu imati pravni interes nad imovinom da odgovore na zahtev shodno Članu 10.1 UNMIK/REG/2006 / 50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079. Ovi zahtevi su navedeni u odgovarajućim delovima priloga ove odluke. Izvršni sekretarijat je na različite nacine vrsio notifikaciju zahteva, uključujući fizičku notifikaciju imovine ili kroz notifikaciju objavljivanjem u glasilima i novinama, putem lokalnih opštinskih vlasti, opštinskih sudova, lokalnih lidera sela i putem drugih relevantnih institucija na Kosovu i Srbiji. U brojnim zahtevima koji su predmet ove odluke, lokalno stanovništvo nije htelo da sarađuje u vezi fizicke notifikacije predmetne imovine sa osobljem Izvršnog sekretarijata. Pod ovakvim okolnostima, predmetna imovina je notifikovana tako što je stavljana obavest u lokalnim opštinskim kancelarijama i opštinskim sudovima. Na osnovu informacija koje je prezentovao Izvršni sekretarijat, Komisija je zadovoljna da je Izvršni sekretarijat načinio razumne napore oko notifikacije predmetne imovine, osoba koje eventualno trenutno koriste imovinu i ostalih lica koja eventualno imaju pravni interes nad predmetnom imovinom u skladu sa Članom 10.1 UNMIK/Uredbe/2006/50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079.

12. Shodno članu 10, UNMIK/REG/200650, usvojeno Zakonom br. 03/L-079, svakom Tuzeniku ce biti dostavljena kopija zahteva podneta od strane relevantnog podnosioca zahteva. U skladu sa Članom 3.5 Aneksa II, UNMIK/AD/2007/5, usvojeno Zakonom 03/L-079, svakom podnosiocu zahteva ce biti dostavljena kopija dokumenata koje je relevantni Tuzenik priložio kao odgovor na zahtev. Svaka stranka tako ima mogućnost da prokomentariše informacije dobijene od druge strane i takav dokumenat ili informacija ce se uzimati u obzir tokom obrade zahteva i odlucivanja: Komisija napominje da Prvi Tuzenik u zahtevima obuhvacenim u delovima D i E priloga ove odluke je odbio da primi kopiju dokumenata od Prvog i Drugog podnosioca zahteva u ovim zahtevima.

B. Odbaceni

13. U skladu sa Članom 11.4 UNMIK/Uredbe/2006/50 i Zakonom br. 03/L-079 Komisija će odbaciti zahtev u celosti ili delimično ako:

- (a) podnosilac zahteva nije podneo isti u skladu sa procedurom propisanom u Uredbi;
- (b) zahtev nije u sklopu nadležnosti KPA; i
- (c) je zahtev prethodno rešen i po njemu doneta odluka putem konačne administrativne ili sudske odluke.

14. Član 8.6 aneksa III UNMIK/Administrativnog/uputstva/2007/5 usvojeno Zakonom broj 03/L-079 ovlašćuju Komisiju da odbaci ili odbije zahtev po bilo kom osnovu uključujući i onaj naveden u Članu 11.4 UNMIK Uredbe 2006/50.

15. Zahtevi koji su odbaceni zbog toga što nisu u nadležnosti Komisije ili iz proceduralnih razloga a ne zbog toga što su bez osnova, mogu se rešavati u lokalnim sudovima u skladu sa važećim zakonima. U ovakvim predmetima odluka Komisije ne sadrži *res judicata*. Član 3.2 UNMIK/Uredbe/2006/50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079 daje pravo podnosiocima zahteva da pred lokalnim sudovima podnesu imovinske zahteve za koje Komisija nema mandat da ih rešava kako je to predviđeno Članom 3.1 UNMIK/Uredbe/2006/50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079. (Pogledajte takođe Član 8.1 aneksa III UNMIK/Administrativnog/uputstva/2007/5 vezano za ovlašćenja komisije da uputi zahteve koji nisu u njenoj nadležnosti odgovarajućim lokalnim sudovima, administrativnim telima ili tribunalu.)

16. U skladu sa Članom 3.1 UNMIK/Uredbe/2006/50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079 nadležnost Komisija je ograničena na zahteve koji su povezani sa ratnim sukobom u smislu da su u njih uključene okolnosti direktno vezane ili nastale kao rezultat oružanog sukoba koji se dogodio u periodu od 27. februara 1998. i 20. juna 1999 godine gde podnosilac imovinskog zahteva trenutno nije u mogućnosti da koristi svoje imovinsko pravo. Da bi utvrdila da li imovinski zahtev spada u njenu nadležnost ili ne, Komisija mora da ustanovi da li je podnosilac imovinskog zahteva ili nosilac imovinskog prava, kako to slučaj nalaže, raseljen sa predmetne imovine ili je izgubio posed nad imovinom kao posledicu ratnog sukoba. Komisija takođe mora da ustanovi da li je podnosilac imovinskog zahteva ili nosilac imovinskog prava, kako to slučaj nalaže, trenutno u mogućnosti da ostvaruje njegovo ili njeno pravo u vezi sa predmetnom imovinom.

17. Iako je Komisija zauzela stanovista da je gubitak imovine koji se dogodio izvan perioda između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine može isto tako da se smatra direktno povezanim ili nastalim kao rezultat oružanog sukoba, mora da ima dokaze da je gubitak imovine nastao kao posledica (okruženje) ratnog sukoba.

1. Zahtevi pod brojevima 15536 i 15537

18. Zahtevi pod brojevima 15536 i 15537, navedeni u delu A priloga ove odluke, su podneti od strane [Darinka Mugos Novovic] ("podnosilac zahteva") u njenom svojstvu

kao nosioca imovinskog prava. Cerka podnosioca zahteva je sada obavestila Izvršni sekretarijat da joj je majka preminula, ali umrlica nije dostavljena koja bi tu činjenicu potvrdila. Komisija smatra da smrt podnosioca zahteva u toku postupka ne može uticati na validnost zahteva. U prilog svoje tvrdnje, podnosilac zahteva je podnela posedovni list koji navodi njenu majku kao vlasnika parcele, kao i kopiju katastarskog plana sa ubeleženim podnosiocem zahteva, kao vlasnikom imovine na osnovu odluke o nasledju iz 1984 godine. Podnosilac zahteva je naveo u obrascu zahteva da je izgubila posed nad imovinom u junu 1999 godine, i da je imovina trenutno okupirana od strane nepoznate osobe.

19. Komisija ističe da je prethodno odlucivala o ova dva zahteva kao neospornim zahtevima u odluci komisije KPCC/D/A/13/2008 od 30. aprila 2008 godine. U to vreme nije bilo nikakvih informacija koje bi Izvršnom sekretarijatu pokazalo da je bilo osoba koji osporavaju zahtev podnosioca istog. Komisija je naknadno obavestena da su oba zahteva pogrešno notifikovani, drugim rečima, da se fizička notifikacija imovine dogodila van granica predmetne zemljišne parcele. Komisija je kasnije preinacila svoju prethodnu odluku u odnosu na ove zahteve i naredila da se zahtevi ponovo procesuiraju. Tokom ponovnog procesuiranja od strane Izvršnog sekretarijata, Komisija mora uzeti u obzir nove dokaze i informacije, uključujući dokaze i informacije koje su Tuzenici pribavili povodom ovog pitanja.

20. Dve osobe su odgovorile na ove zahteve, naime Imer Bardi ("Prvi tuženik") i Ibish Kući ("Drugi tuženik"). Prvi tuženik se 22 avgusta 2008 godine obratio KAI u odnosu na ove zahteve, dok se Drugi tuženik obratio KAI 3 septembra 2008 godine. Drugi Tuženik je izjavio da je njegov otac kupio imovinu od podnosioca zahteva i njenog supruga u 1979 godini. U prilog svojoj odbrani, drugi Tuženik je podnela zapisnik sa sudske rasprave u vezi imovinske transakcije, međutim ovaj se zapisnik odnosi na zasebnu parcelu, broj 438 / 8. Nakon što je Izvršni sekretarijat objasnio da se zahtevi odnose na parcele pod brojevima 111 / 1 i 111 / 2, a ne za parcelu broj 438 / 8, drugi tuženik je izjavio da on nije osporavao vlasništvo ovih parcela koje je kako je naveo kupila davno Bardhi porodica. Drugi tuženik je nagovestila da želi da povuce svoj odgovor na ove zahteve, ali nije dostavila pismeno odustajanje Izvršnom sekretarijatu.

21. Prvi tuženik izjavljuje da je kupio predmetnu imovinu u 1978 godini, i da se neprekidno nalazi u posedu imovine od 1976 godine. On je dao izjavu u kojoj se kaže da je puna kupoprodajna cena od 70 miliona dinara isplacena u trenutku kupovine u 1978 godini, ali da je podnosilac zahteva kasnije osporio kupoprodajnu cenu. Kupoprodajni ugovor nije bio overen u Opštinskom sudu u Peći u trenutku prodaje, jer je imovina bila na ime majke podnosioca zahteva i ostavinski postupci nisu završeni do 1984 godine. Prvi tuženik je kasnije pokrenuo parnicu u Opštinskom sudu u Peći kako bi potvrdio svoj suvlasnički interes nad parcelom sa svoja dva brata Halil i Smajl Bardhi. Presudom od 27. februara 2006 godine, sud je potvrdio prvom Tuženiku vlasnički interes. U prilog svom odgovoru, prvi Tuženik je podneo veci broj dokumenata, uključujući presudu Opštinskog suda u Peći broj 2007/04 od 27 februara 2006 godine, posedovni list od 28. juna 2007 koji navodi Prvog tuženika i njegova dva brata, kao suvlasnike imovine, rukom pisan ugovor od 10. oktobra (godina ne može biti potvrđena) između muža podnosioca zahteva Milorada Novovića kao prodavca i Zhuj Keri Bardhaj, strica prvog tuženika, kao kupca i deset rukom pisanih priznanica koji ukazuju na isplatu novca koji je primio

Milorada Novović od Zhuj Keri Bardhaj. Izvršni sekretarijat je verifikovao presudu suda i posedovni list.

22. Prvi tuženik je kasnije priložio niz drugih dokumenata, uključujući zapisnik od 29. avgusta 1984 godine koji je sačinio Socijalistički savez radnog naroda Srbija, izjavu podnosioca zahteva datu 26 septembra 1986 godine, u kojoj se navodi da je ona prodala imovinu pod prinudom kupca Zhuj Mahmuta i službenu evidenciju policije Kliqine broj 288/89 od 12. marta 1989 godine, koja je utvrdila da je kupovina zaključena bez prinude. Zapisnik od avgusta 1984 godine koji pokazuje da je podnosilac zahteva uputila žalbu lokalnoj komisiji gde traži pomoć da povрати svoju zemlju jer je ona prodala imovinu nekoliko godina ranije Zhuj Keri i Mahmuta Keri po niskoj ceni. Službenu evidenciju policije od marta 1989 godine koja ukazuje da ova žalba nije potvrđena.

23. Kada je Izvršni sekretarijat pokušao da stupi u kontakt sa podnosiocem zahteva kako bi razjasnio okolnosti oko prodaje imovine, njena cerka ih je obavestila da je podnosilac zahteva preminuo. Cerkа podnosioca zahteva je negirala da je njena majka ikad prodavala ijednu zemljišnu parcelu i navela je da njena porodica bila sprečena da koristi zemljišta od strane Bardhi porodice.

24. Puna razmena dokumenata je izvršena između podnosioca zahteva i tuženika, uključujući i kopiju presude Opštinskog suda u Peći od 2006 godine, koja potvrđuje vlasništvo nad imovinom u ime prvog tuženika i njegova dva brata. Komisija napominje da podnosilac zahteva nije bio zastupljen u tom postupku i da je sud imenovao privremenog zastupnika u njeno ime. Pre imenovanja privremenog zastupnika, sud se potrudio da obavesti podnosioca zahteva na Kosovu putem objavljivanje obaveštenja u sudu, objavljivanjem obaveštenja u dnevnim novinama na Kosovu i kroz kontakte sa dve vladine agencije. Sud je zaključio da su stranke sklopile kupoprodajni ugovor, bez prinude i sa slobodnom voljom, i ustanovio da je prvi Tuzenik bio u posedu imovine od 1976 godine. Primenjuci Članove 21 i 28 Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima u pogledu savesnog odrzaja imovine, sud je potvrdio vlasnicko pravo prvog Tuženika i njegova dva brata. Komisija napominje da sudski je postupak zaključen 27. februara 2006 godine, odnosno, pre stupanja na snagu UNMIK/REG/2006/50. Izvršni sekretarijat je podnosiocu zahteva dostavio kopiju sudske presude, ali ona jos nije dostavila nikakav odgovor.

25. Na osnovu raspolozivih dokaza, uključujući i odluku Opštinskog suda u Peći od 27. februara 2006 godine, Komisija je utvrdila da podnosilac zahteva nije izgubio posed nad predmetnom imovinom kao posledica oružanog sukoba na Kosovu tokom 1998-1999 godine, vec putem prodaje koja se desila u 1978 godini, mnogo pre sukoba. Shodno tome zahtev se odbacuje u skladu sa Članom 11.4 (b) UNMIK/REG/2006/50, usvojeno Zakonom broj 03/L-079. Komisija takođe napominje da je o zahtevu prethodno razmatrano i odlučeno putem konačne sudske odluke, to jest Opštinskog suda u Peći, a samim tim može da se odbaci kao *res judicata* shodno Članu 11.4 (c) UNMIK-a / REG/2006/50, usvojeno Zakonom broj 03/L-079. (Videti takođe prethodnu odluku Komisije o zahtevu koje je podneo isti podnosioc zahteva koja je odbacila zahtev iz identičnih razloga, to jest odluku KPCC/D/A/85/2010 od 2. septembra 2010 godine.

2. *Zahtev pod brojem 16011 i drugi*

26. Jedanaest (11) zahteva navedenih u delu B prilogu ove odluke su podneta od strane istog podnosioca zahteva, u svom svojstvu kao člana porodičnog domaćinstva, odnosno sina, preminulog nosioca imovinskog prava. U prilog njegovih zahteva podnosilac istih je podneo posedovni list na ime svoje preminule majke kao nosioca imovinskog prava. Ovaj posedovni list je verifikovan ex officio od strane Izvršnog sekretarijata.

27. Izvršni sekretarijat je fizički notifikovao predmetne imovine, koje se nalaze u opštini Podujeve / Podujevu. Tokom procesa notifikacije imovine, g. Nazmi Fejza (Tuzenik), koji trenutno koristi predmetnu imovinu, je osporio pravo vlasništva podnosioca zahteva i trazi zakonsko pravo nad imovinom. On tvrdi da je nosilac imovinskog prava prodao imovinu trećoj stranki u 1970 godini, i da je njegova porodica kupila imovinu kasnije, otprilike nakon deset godina. U prilog njegovoj tvrdnji tuženik je podneo izjave svedoka i dokaze o uplati poreza na imovinu.

28. Prvobitno je tvrdjeno da je podnosilac zahteva izgubio imovinu kao rezultat sukoba u 1998-1999 godini, međutim podnosilac zahteva je kasnije obavestio Izvršni sekretarijat da njegova porodica nije bila u posedu predmetne imovine od 1970 pa nadalje. On je takođe potvrdio da on nije bio u posedu niti je koristio predmetnu imovinu u vreme sukoba na Kosovu 1998-99 godine. Pod ovim okolnostima Komisija zaključuje da se za navodni gubitak prava svojine ne može reći da je u vezi sa sukobom. Shodno tome, zahtev podnosioca istog ne spada u nadležnost Komisije i odbacuje se.

3. *Zahtev broj 20163 i drugi*

29. Sedam (7) zahteva navedenih u delu C priloga ove odluke su podneti [Djurdje Milenko Pajovic] ("podnosilac zahteva") u svom svojstvu kao člana porodičnog domaćinstva, odnosno sina, nosioca imovinskog prava. Podnosilac zahteva tvrdi da je nosilac imovinskog prava njegov preminuli otac i podneo je umrlicu kao dokaz. U prilog svog zahteva podnosilac zahteva je podneo posedovni list koji navodi njegovog oca kao vlasnika predmetne parcele. Ovaj dokument je pozitivno verifikovan od strane Izvršnog Sekretarijata. Podnosilac zahteva izjavljuje da je njegova majka Sindja zadržala posed predmetnih imovina do decembra 2004 godine, kada je preminula.

30. Tuženik, Remzi Haradinaj se obratio Izvršnom sekretarijatu u vezi predmetnih parcela i on trazi zakonsko pravo nad imovinom. On navodi da je obradjivao predmetno zemljište više od 20 godina na osnovu usmenog dogovora sa podnosiocem zahteva i njegovom majkom. On izjavljuje da je kasnije kupio predmetne imovine u 2001 godini. U prilog svom odgovoru on je podneo ugovor o kupovini zaključen 18. maja 2001 godine, izmedju Sindja Pajović, Biljana Pajović-Mirjačić i Đurde Pajović, kao prodavaca i Tuzenika licno kao kupca. Ugovor nije overen u sudu i zbog toga nije mogao biti verifikovan od strane Izvršnog sekretarijata. Tuženik je takođe podneo izjavu overenu u Opštinskom sudu u Vršcu, Srbija, 18. maja 2001 godine, kojom podnosilac zahteva potvrđuje da je potpis koji se nalazi na neoverenom kupoprodajnom ugovoru njegov potpis. Ovaj dokument je verifikovan od strane Izvršnog sekretarijata. Tuzenik tvrdi da

nije mogao da overi kupoprodajni ugovor, jer lokalni sudovi nisu bili operativni u 2001 godini. Kada je kasnije pokušao da overi ugovor, podnosilac zahteva je odbio da prihvati ugovor.

31. Podnosilac zahteva je negirao da je on ili neko iz njegove porodice prodao predmetnu imovinu Tuzeniku i tvrdi da je kupoprodajni ugovor falsifikovan. On tvrdi da kupoprodajni ugovor nije mogao biti originalan jer ostavinski postupak vezan za njegovog oca, navodnog nosioca imovinskog prava, nije pokrenut na vreme i zbog toga niko nije imao pravno svojstvo da proda imovinu njegovog oca.

32. Dok podnosioc zahteva i tuzenik imaju različite stavove povodom korišćenja imovine u prošlosti, Podnosilac zahteva tvrdi da je njegova majka ostala u posedu imovine do decembra 2004 godine, dosta nakon završetka oružanih sukoba na Kosovu. Izvršni sekretarijat kontaktirao podnosioca zahteva kako bi razjasnio da li zahtev podnosioca istog na bilo koji način sadrži okolnosti vezanih za sukob, kao što je prvobitno tvrdjeno da je posed imovine izgubljen u 1999 godini. Podnosilac zahteva je potvrdio da nije doslo do gubitka poseda kao rezultat sukoba u 1998-99 godine, ali da je nakon smrti njegove majke u 2004 godini, imovina okupirana od strane nepoznatih lica. Shodno tome, ovaj zahtev se odbacuje, jer spada van nadležnosti Komisije.

4. Zahtev pod brojem 23154 i drugi i Zahtev pod brojem 27389 i drugi

33. Trideset i osam (38) zahteva navedenih u delu D prilogu ove odluke su podneti od strane Marija Korać ("Prvi podnosioc zahteva") u svom svojstvu kao člana porodičnog domaćinstva, odnosno unuke, preminulog nosioca imovinskog prava, Dragoljuba Stevića, ili kao nosioca imovinskog prava po svom pravu nasledja nad delom predmetne parcele od svog dede.

34. Sedamnaest (17) zahteva navedenih u delu E prilogu ove odluke su podneti od strane Zorana Stević ("Drugi podnosilac zahteva") u svom svojstvu po imovinskom pravu kojim je nasledio deo predmetne parcele od svog oca Bogomir Stevic u 2004 godini. Dragoljub Stević je bio deda prvog podnosioca zahteva i ujak drugog podnosioca zahteva. Posto se zahtevi Prvog i Drugog Podnosioca istih odnose na isto činjenično stanje, oni su obradjeni zajedno za potrebe ove odluke.

35. U skladu sa Članom 1.2 aneksa II UNMIK/Administrativnog/Uputstva/2007/5 usvojeno Zakonom broj. 03/L-079, zahtev moze podneti clan porodicnog domacinstva u ime nosioca imovinskog prava. Član 1. administrativnog uputstva i Zakon br. 03/L-079 definišu "člana porodičnog domaćinstva" koji uključuje "supružnika, decu (rođenu u braku ili vanbračnu ili usvojenu) i druga lica koje je nosilac imovinskog prava dužan da izdržava u skladu sa važećim zakonom, ili lica koja su obavezna da izdržavaju nosioca imovinskog prava u skladu sa važećim zakonom, bez obzira da li to lice boravi na imanju ili ne sa nosiocem imovinskog prava." Komisija je odlučila da se prema važećem zakonu ova definicija odnosi osim na bračnog druga i decu i na roditelje, braću, sestre, dede, babe, unuke, pradede, prababe i praunuke nosioca imovinskog prava. Prema tome, kao unuka nosioca imovinskog prava, prvi podnosilac zahteva ima potrebno zakonsko pravo da podnese zahtev u ime njenog preminulog pradede. Prvi podnosilac zahteva je podnela

umrlicu njenog pradede koji navodi 25. novembar 1991. godine kao datum smrti. Ovaj dokumenat je verifikovan kao pravaoaljan od strane Izvršnog sekretarijata.

36. Sve imovina koju Prvi i Drugi Podnosioci zahteva potrazuju se nalazi u opštini Podujevo i Izvršni sekretarijat je fizički notifikovao predmetnu imovinu. Tokom procesa notifikacije, dva osobe, Sevdajet Sadriua (Prvi tuženik) koji trenutno koristi predmetnu imovinu, i Musa Hoti (Druga tuženik) su odgovorili na zahteve. Prvi tuženik je odgovorio na sve zahteve u ime njegovog brata, Bedžet Sadriua, koji tvrdi da je kupio imovinu i da trenutno živi u Nemačkoj. Drugi tuženik je odgovorio samo na zahtev vezan za parcelu broj KPA47740, koju potrazuje Prvi podnosilac zahteva. Drugi tuženik takođe polaze pravo u ime njegovog brata, Isa Hoti, koji je navodno kupio parcelu i ima prebivalište u Nemačkoj. Prvi tuženik je potpisao obaveštenje o učešću i potrazuje zakonsko pravo nad imovinama, gde drugi tuženik nije potpisao takvo obaveštenje, ali je odgovorio na zahteve u pisanom obliku. Prvi tuženik je podneo dokumentovani dokaz u prilog svom odgovoru, ali drugi tuženik to nije uradio. Komisija je zadovoljna da je predmetna imovina propisno notifikovana shodno članu 10.1 UNMIK/REG/2006/50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079.

37. U prilog svom zahtevu, prvi tuženik je podnela nekoliko dokumenata koji se odnose na njeno navodno imovinsko pravo, odnosno posedovne liste pod brojevima 7, 29, i 75 koji navodi Dragoljub Stevića kao vlasnika predmetne imovine, i posedovne liste broj 32, 96, i 121 koji navode Ratomir Stevica (Dragoljubovog brata) kao vlasnika predmetnih imovina. Podnosilac zahteva, je takođe podneo dve odluke o nasledju izdate od strane Opštinskog suda u Podujevu u 1984 i 1989 godini koje pokazuju da je Dragoljub Stević nasledio ½ imovine koja je pripadala njegovom bratu Ratomiru Steviću. Izvršni sekretarijat je verifikovao sve navedene dokumente u katastarskoj arhivi i u arhivi Opštinskog suda u Podujevu. Prvi podnosilac zahteva je takođe, podneo odluku o nasledju koju je izdao paralelni sud u Kuršumlji u Srbiji po kojoj je prvi podnosilac zahteva nasledio 1 / 10 od imovine svoga dede. Međutim, odluka o nasledju se ne može smatrati validanom, jer je Dragan Stević umro u Revuce u Podujevu, i sud u Kuršumlji nije imao potrebnu nadležnost da se bavi ostavinskim postupcima.

38. U prilog svom zahtevu Drugi podnosilac zahteva je podneo odluku o nasledju izdatu 26. marta 2004. godine, i posedovni list broj 66, kojim se potvrđuje njegovo vlasništvo nad predmetnom imovinom. Izvršni sekretarijat je verifikovao posedovni list i odluku o nasledju.

39. I prvi i drugi podnosilac zahteva potvrđuju da su ušli u transakciju sa Bekhet Sadriua, bratom Prvog tuženika u 2008. godini radi prodaje predmetnih parcela. Međutim, oni tvrde da transakcija nije okoncana, jer konacni deo kupovne cena nije isplaćen od strane Bekhet Sadriua.

40. Prvi tuženik navodi da je njegov brat Bedžet Sadriua zaključio kupoprodajni ugovor za imovinu sa Zoranom, Milutinom i Mića Stević, 4. januara 2008. godine sa kupoprodajnom cenom od € 250.000. Milutin i Mića su unučad Dragoljuba i sestrice Prvog podnosioca zahteva. Prvi podnosilac zahteva potvrđuje da je dala usmenu dozvolu da Milutin i Mića prodaju njenu predmetnu parcelu u njeno ime. Prvi podnosilac zahteva navodi da su svi prodavci bili prisutni kada je ugovor zaključen i kada je 200.000 € od

kupoprodajne cene dato njima. Ostatak kupovine cena je trebao biti isplacen u roku od šest meseci za koje vreme bi "naslednici" nabavili potrebnu dokumentaciju koja potvrđuje njihovo vlasništvo nad imovinom putem nasleđa. Izgleda da ostavinski postupak nije završen i da ostatak kupoprodajne cene nije isplacen. Drugi podnosilac zahteva je potvrdio da je dobio većinu dela od kupoprodajne cene koju su mu dugovali, i da samo mali deo nije isplacen. Prvi podnosilac zahteva potvrđuje da je iznos novca plaćen kao deo kupoprodajne transakcije. Primerak kupoprodajnog ugovora je dostavljena Izvršnom sekretarijatu, ali ugovor nije mogao biti overen u sudu, jer ostavinski postupak nije završen.

41. Drugi tuženik tvrdi da je njegov brat Isa Hoti vlasnik polovine parcele broj 728, navedene u posedovnom listu broj 96, koja je predmet zahteva broj 47740. On izjavljuje da druga polovina parcele pripada Dragoljubu Steviću. On navodi da je njegov brat kupio predmetnu imovinu od Milojka Koraća u 1987 godini, ali da njegov brat nije mogao da registruje kupoprodaju na vreme usled diskriminatornog zakona koji je sprečavao Albance da registruje kupovinu privatne nepokretne imovine od etničkih Srba. On takođe navodi da je kupoprodajni ugovor izgoreo tokom rata, međutim, bilo je svedoka prisutnih tokom transakcije, koji mogu da potvrde prodaju. Prvi podnosilac zahteva je potvrdio ovu transakciju i navodi da druga polovina parcele pripada njenom dedi Dragoljubu Steviću.

42. Komisija napominje da je samo drugi podnosilac zahteva imao zakonsko svojstvo da proda imovinu koja je registrovana u njegovo ime. Druga dva potpisnika kupoprodajnog ugovora, Milutin i Mića Stević, su tvrdili da su naslednici Dragoljuba i Ratomira Stevića, mada nikada nije potvrđeno da su oni naslednici putem bilo koje pravosnažne sudske odluke i zbog toga oni nisu imali zakonsko svojstvo da prodaju imovinu. Niti je Prvi podnosilac zahteva imao zakonsko svojstvo da proda imovinu za koju je ona tvrdila da je nasledila od svog dede, jer je odluka o nasleđu doneta od strane paralelnog suda.

43. Kako bi zadovoljio kriterijume za potvrdu vlasništva od strane Komisije kao što je navedeno u Članu 3.1 UNMIK/REG/2006/50 usvojeno zakonom broj 03/L-079, podnosioci zahteva moraju da pokazu da zahtev odnosi na konflikt u smislu da su u njega uključene okolnosti direktno vezane ili su rezultat sukoba u 1998-99 godinu. Međutim, ni prvi ni drugi podnosilac zahteva to nije pokazao. Niti je pokazano da je došlo do gubitka poseda koji se odnosi na sukob ili nemogućnost da koristi svoje imovinsko pravo. Zaista, oba podnosioca zahteva su imala, ili navodno imala, imovinsko pravo nad predmetnim parcelama. Drugi podnosilac zahteva je prodao svoje parcele putem kupoprodajnog ugovora iz 2008 godine, u svom svojstvu kao nosioca imovinskog prava. Prvi podnosilac zahteva je navodno prodala neke od parcela njenog dede trenutnom stanaru imovine. Iako komisija ne prihvata da je prvi podnosilac zahteva nasledio predmetne imovine preminulog nosioca imovinskog prava, nema dokaza o bilo kakvim preprekama za ostvarivanje prava na imovinu: izgleda da je glavna prepreka nedostatak završenog ostavinskog postupka koji vodi do zabune oko toga ko su pravi naslednici imovina, a samim tim i koje osobe imaju zakonsko svojstvo da prodaju zemljišne parcele. Usled nedostatka dokaza o bilo kom gubitku poseda koji se odnosi na konflikt ili nemogućnosti da ostvare imovinsko pravo nad predmetnim imovinama, zahtev će se odbaciti, jer je van nadležnosti Komisije.

5. *Zahtev broj 42422 i drugi*

44. 32 zahteva navedenih u delu f prilogu ove odluke su podneti od strane [Amet Ajdari] ("podnosilac zahteva") u svom svojstvu kao člana porodičnog domaćinstva, odnosno sina, preminulog nosioca imovinskog prava.

45. U prilog svom zahtevu podnosilac zahteva je podneo razna dokumenata, uključujući posedovni list i dve sudske presude. Posedovni list, koji je verifikovan od strane Izvršnog sekretarijata, navodi oca tuženika, Xhemo Ajdari, kao nosioca imovinskog prava. Kako su podnosilac zahteva i tuženik rodaci, registrovani nosilac imovinskog prava je ujak podnosioca zahteva. Podnosilac zahteva tvrdi da je njegov otac zakoniti vlasnik $\frac{1}{4}$ idealnog dela predmetne zemljišne parcele. On traži povraćaj imovine, kao i nadoknadu za korišćenje predmetnih parcela. Tuženik je trenutni korisnik predmetnih parcela.

46. Spor između strana u ovom slučaju je dugogodišnji i pre vremena sukoba. On se odnosi na sporni ugovor o poklonu još iz 1964 godine. Tuženik tvrdi da se otac podnosilac zahteva, Memis, odrekao svog udela nad predmetnim imovina u korist svog brata, Xhemo, u 1953 godini, u zamenu za pravo na isplatu decijeg dodatka. Tuženik dalje navodi da je podnosilac zahteva je postao zainteresovan za predmetne parcele kada je po prvi put posetio selo u 1986 godini, video imovinu i izjavio da je zemlja pripadala njegovom dedi koji je bio prvobitni nosilac imovinskog prava. Podnosilac zahteva je kasnije, tokom 1989 godine, započeo parnicu u vezi predmetne imovine.

47. Prva odluka Opštinskog suda u Prizrenu, Odluka broj 1181/89 od 3. novembra 1989 godine, je poništila ugovor o poklonu i dosudila u korist oca podnosioca zahteva. Sud je zaključio da ostavinski postupak za pokojnog nosioca imovinskog prava još uvek nije bio pokrenut i zaključio da strane nisu mogle da zaključe ugovor o poklonu u odnosu na imovine koje oni nisu posedovali.

48. Tuženikov otac se kasnije zalio na odluku Opštinskog suda i Okružni sud u Prizrenu, u presudi GŽ. broj. 103/90 od 26. februara 1990 godine, je odbacio žalbu kao neosnovanu.

49. Majka podnosioca zahteva je pokušala da pokrene ostavinski postupak kod Opštinskog suda u Prizrenu u 1992 godini koja se odnosi na imovinu njenog muža. Medjutim sud je odbio žalbu jer je izvan vremenskog roka. Familija podnosioca zahteva je na različite načine osporavala odluku o nasledju Opštinskog suda u Prizrenu iz 1992 godine, uključujući žalbe Okružnom sudu u Prizrenu i Vrhovnom sudu u Beogradu koje je izdalo odluku, Rev 3253/93 od 6. oktobra 1993 godine, potvrđujući žalbu protiv odluke Okružnog suda u Prizrenu, po tom pitanju. Druge sudske parnice u kojima se ostavinski postupak osporavao su održane u 1994 i 1998 godini, i izgleda da je parnica po ovom pitanju u toku.

50. Katastarski zvaničnici su obavestili Izvršni sekretarijat da je predmetna imovina registrovana na ime oca tuženika u 1984 godini, iako nisu sigurni na kom osnovu je

imovina registrovana jer je relevantna arhivska evidencija izgorela u požaru u katastarskim kancelarijama u Prizrenu 2007 godine.

51. Komisija nalazi da je imovinski spor u ovim zahtevima rezultat dugogodišnjeg porodičnog spora i nije uopšte povezan sa sukobom na Kosovu u 1998-1999 godini. Zaista podnosilac zahteva ne tvrdi da se spor odnosi na konflikt. Očigledno je da je spor započet mnogo pre sukoba i da se spor između njih nastavio nakon konflikta. Podnosilac zahteva navodi da ni on ni njegov otac nikada nije imala posed nad predmetnim imovinama i slaže se da imovinu povremeno koristi tuženikova familija. Tuženik potvrđuje da je njegova porodica imala nesmetan posed imovine. U ovakvim okolnostima, zahtev će se odbaciti jer je van nadležnosti Komisije.

C. *Odbijeni*

52. Prema Članu 8.6 Aneksa III UNMIK/ADM/DIR/2007/5 usvojeno Zakonom broj 03/L-07907/50, komisija može odbiti ili odbaciti zahtev iz više osnova. Zahtevi mogu biti odbijeni od strane komisije ako podnosilac zahteva ili nosioci imovinskog prava kako to slučaj nalaze ne mogu dokazati njihovo vlasništvo ili interes za pravo na koriscenje nad predmetnom imovinom.

53. U skladu sa Članom 3.1 UNMIK/Uredbe/2006/50 usvojeno Zakonom broj 03/L-079, Komisija ima nadležnost da odredi pravo vlasništva ili imovinsko korisnicko pravo u zahtevima za privatnu nepokretnu imovinu. Radi donošenja odluke, Komisija može da razmatra svaki pouzdani dokaz za koji smatra da je relevantan u odnosu na zahtev, uključujući i dokaze koje je predočio Izvršni sekretarijat u vezi pouzdanosti javnih knjiga (Član 6.2 aneksa III UNMIK/Admin.uputstva/2007/5 usvojeno Zakonom broj 03/L-079). Komisija takođe može da zatraži od Izvršnog sekretarijata da pribavi dodatne informacije od bilo koje strane ili da sprovede dodatnu proveru vezano za bilo koji zahtev (Član 6.3 aneksa III UNMIK/Admin.uputstvo/2007/5 usvojeno Zakonom broj 03/L-079). Prilikom donošenja odluke, Komisija može da se vodi, ali ne mora da je obavezuje dokazni postupak koji se primenjuje u lokalnim sudovima na Kosovu (Član 6.1 aneksa III UNMIK/Admin.uputstva/2007/5 usvojeno Zakonom broj 03/L-079).

54. 14 zahteva navedenih u delu G priloga ove odluke su podnete od strane podnosioca zahteva u njenom svojstvu kao člana porodičnog domaćinstva, odnosno ćerke, nosioca imovinskog prava. Iako je predmetna imovina sada registrovana na ime društvenog preduzeća pod imenom "Sloga" podnosilac zahteva tvrdi da je njen otac stekao pravo svojine nad imovinom putem odluke izdate od strane Komisije za povraćaj zemlje u 1993 godini.

55. U prilog svom zahtevu, podnosilac zahteva je podneo odluku broj 07-461-18 od 14. avgusta 1993 godine, koju je izdala Komisija za povraćaj zemljište u Podujevu koja priznaje imovinsko pravo ocu podnosioca zahteva nad odredjenim imovinama kao posledicu prethodne eksproprijacije njegove zemlje. Odluka Komisije za registraciju zemljišta ne vraća podnosiocu zahteva prvobitno oduzete parcele, već druge parcele koje bi otprilike odgovarale površini i klasi oduzetih parcela. U ovom postupku, podnosilac zahteva potražuje vraćene parcele, a ne prvobitno ekspropirane parcele. Podnosilac zahteva je takođe dostavio razna druga dokumenata, uključujući kopiju žalbe iz 1994 od

strane društvenog preduzeća "Perparimi" i drugih, Ministarstvu finansija, sektoru za imovinska pitanja, protiv odluke Komisije za povracaj zemlje iz 1992 godine, odluku Ministarstva finansije Srbije od 20. oktobra 1995 godine koja poništava Odluku Komisije za povracaj zemljišta od 24. februara 1992 i 14. avgusta 1993 godine, kao i presude Vrhovnog suda u Beogradu, presuda broj U-7038/95 odobravajući žalbu i poništavajući odluku Ministarstva finansija. Podnosilac zahteva nije dostavio Izvršnom sekretarijatu kopiju odluke Komisije za povracaj zemlje iz 1992 godine.

56. Podnosilac zahteva navodi da je njen otac živeo u Podujevu do marta 1999 godine, kada se preselio u Kragujevac, Srbija. Podnosioca zahteva otac je preminuo u Srbiji u 2000 godini. Podnosilac zahteva nas je obavestio da, iako je njen otac bio veoma bolestan u 1990 godini, zahtev za registraciju imovine u ime oca, na osnovu odluke Komisije za povracaj zemlje, katastarskim vlastima u Podujevu u februaru 1999 godine je ucinjen preko advokata. Podnosilac zahteva je rekao da nema nikakvog razloga zašto se imovina ne registruje na ime njenog oca, jer ona poseduje svu potrebnu dokumentaciju za dokazivanje vlasništva. Međutim, usled sukoba u 1998-1999 godini, njena porodica nije bila u mogućnosti da putuju po Kosovu i da registruju imovinu iz bezbednosnih razloga. Zbog toga je podnosilac zahteva podneo zahtev kod KAI kako bi katastarska evidencija bila ažurirana na ime njenog oca. Podnosilac zahteva potvrđuje da njen otac nikada nije imao posed nad predmetnim imovinom.

57. Postoje dva tuženika u ovom zahtevu. Prvi tuženik je direktor PERPARIMI. On nas je obavestio da je SLOGA podeljena na četiri osnovne zadružne organizacije pre više od deset godina, a jedna od tih organizacija je PERPARIMI. Prvi tuženik je podneo niz dokumenata, uključujući posedovani list, koji potvrđuje da je društveno preduzeće SLOGA nosilac imovinskog prava predmetne zemljišne parcele. Ovaj dokument je verifikovan od strane Izvršnog sekretarijata. Prvi tuženik je takodje dao izjavu u kojoj se navodi da je PERPARIMI u neprekidnom posedu predmetne parcele više od 50 godina. On takodje tvrdi da podnosilac zahteva potrazuje vlasnicko pravo na osnovu odluke koja je izdata u vreme široko rasprostranjene diskriminacije protiv Albanaca, kada su srpski sudovi vraćali imovinu, bez ikakvog pravnog osnova, licima koja su prethodno prodali svoju imovinu.

58. Prvi tuženik je takodje podneo izjavu u ime drugog tuženika, koji potrazuje zakonsko pravo u odnosu na zahteve pod brojevima 24354, 24674, 24680, 24681, 24685, 24688, 24689 i 24692. Drugi tuženik tvrdi da je četiri hektara zemljišta pripadalo njegovom ocu i dedi do 1952 godine, kada im je zemljište oduzeto bez nadoknade. Drugi tuženik je tvrdi da je dokumentacija u vezi sa njegovim zahtevom izgorela tokom rata. On je takodje izjavio da je podneo zahtev Agenciji za privatizaciju Kosova, ali još uvek nije dobio nikakav odgovor.

59. Tokom razmene dokumenata, podnosilac zahteva je dobio kopiju posedovnog lista kojim se potvrđuje da je SLOGA trenutno registrovana kao vlasnik svih zemljišnih parcela sa izuzetkom tri koje su prenete iz SLOGA na drugu organizaciju pod nazivom SHPRESA po katastarskim odlukama iz 2000 i 2001 godine. Izvršni sekretarijat je takodje obavestio podnosioca zahteva da odluka Komisije za povracaj zemljišta iz 1993 koju je ona dostavila se ne može potvrditi, jer ne sadrži pečat suda koji bi ukazao da je odluka konačna i izvršna. Podnosilac zahteva je pozvan da dostavi kopiju odluke sa pečatom, ali

to nije učinio. Ona nas je obavestila da odluka sa izvršnim pečatom treba da se nalazi u razmestenoj katastarskoj arhivi Srbije.

60. Izvršni sekretarijat je pokušao da verifikuje odluku Komisije za povraćaj zemljišta na razne načine. Lokalne katastarske vlasti su nas obavestili da je odluka nikada nije uneta u katastarsku evidenciju i potvrdio da je imovina ostala registrovani kao društvena svojina. Oni su nas isto obavestili da nemaju evidenciju o zahtevu da se registruje imovina na ime oca podnosioca zahteva u februaru 1999 godine. Katastarski zvaničnici su dalje istakli da se odluka Komisije za povraćaj zemljišta ne može smatrati važećim, bez pečata koji ukazuje na to da je odluka izvršna.

61. Izvršni sekretarijat je takođe pokušao da verifikuje odluku u arhivi Opštine Podujevo, ali odluka nije pronađena. Učinjeni su određeni naponi u pokušaju da se potvrdi odluka u izmestenoj arhivi u Kruševcu, u Srbija, međjutim, odluka nije nadjena i Izvršni sekretarijat je obavesten da se celokupna arhiva izmestena iz Podujeva ne nalazi u Kruševcu.

62. Iz dokumenata podnetih od strane podnosioca zahteva, očigledno je da je odluka Komisije za povraćaj zemlje iz 1992 i 1993 godine, bili predmet raznih žalbi i sporova. Zalba iz 1994 godine, od strane PERPARIMI i drugih Ministarstvo finansija, Sektoru za imovinska pitanja, osporio je odluku komisije iz 1992 godine po raznim osnovama. Odluka od 30. oktobra 1995 godine, Ministarstva finansija Srbije je poništila odluku komisije iz 1993 godine i vratila predmet prvostepenom telu na ponovno odlucivanje. Otac podnosioca zahteva je osporio odluku Ministarstvo finansija kod Vrhovnog suda u Beogradu koji je uvazio žalbu, i poništio odluku Ministarstva finansija i vratili predmet na ponovno odlucivanje.

63. Nije jasno da li je Ministarstvo finansija donelo jos neku odluku po ovom pitanju, i ako jeste, koji je ishod odluke, i da li je ona predmet neke žalbe. Nejasno je iz dokumentacije dostavljene od strane podnosioca zahteva da li je spor ikada bio okončan, ili završen u korist podnosioca zahteva. Odluka komisija za povraćaj zemljišta koju je podneo podnosilac zahteva ne može biti verifikovana u odsustvu potvrde o izvršnosti i podnosilac zahteva nije podneo nijedan drugi dokaz o vlasništvu nad imovinom. Imovina ostaje registrovana u ime društvenog preduzeća Sloga. Posto podnosilac zahteva nije bio u stanju da dokaze postojanje licnog imovinskog prava nad imovinom u ime njenog oca, zahtev ce biti odbijen od strane Komisije.

D. *Zahtevi za kompenzaciju*

64. Za imovinske zahteve navedene u odgovarajućim kolonama delova A, B, C, i D priloga, podnosioci zahteva osim prava vlasništva, traže nadoknadu fizičke štete nanete predmetnoj imovini ili nastale usled gubitka prava korišćenja predmetne imovine. Na osnovu UNMIK/Uredbe/2006/50 usvojeno Zakonom 03/L-079, Komisija nema nadležnost vezanu za ovakve zahteve. Shodno tome, ovi zahtevi se odbijaju.

E. Zaključne napomene

65. Gore navedena odluka i nalog Komisije se takođe odnose, gde je to potrebno, na svaku pridruženu imovinu t.j. svaki objekat ili građevinu koja je u vlasništvu ili je koristi podnosilac zahteva ili nosilac imovinskog prava, kako to slučaj nalaže, a koja čini celinu sa predmetnom imovinom.

66. Član 8.8 aneksa III UNMIK/Administrativnog/Uputstva/2007/5 i Zakon br. 03/L-079 dopuštaju predsedavajućem Komisije da potpiše grupnu odluku kojom se potvrđuju svi pojedinačni imovinski zahtevi navedeni u grupnoj odluci ako je broj imovinskih zahteva po kojima se odlučivalo veliki. Komisija ovo smatra adekvatnim u ovom slučaju

67. Odluka komisije ne prejudicira pravo podnosioca zahteva ili nosioca imovinskog prava, kako to slučaj nalaze, da traže potvrdu njihovog imovinskog prava kod nadležnih lokalnih vlasti, kao što je katastar ili lokalni sudovi, u skladu sa vazecim zakonom.

Predsedavajući

ŽALBE

UNMIK/Uredba/2006/50 i Zakon Br. 03/L-079 propisuju da:

12.1 U roku od trideset (30) dana od dana prijema obaveštenja od Kosovske agencije za imovinu o odluci Komisije po imovinskom zahtevu, strana u zahtevu može preko Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu da podnese žalbu na ovu odluku Vrhovnom sudu Kosova.

12.3 Žalba se može podneti na osnovu toga što:

- (a) odluka sadrži fundamentalnu grešku ili ozbiljno krši važeće materijalno ili proceduralno pravo; ili
- (b) je odluka zasnovana na pogrešno ili nepotpuno ustanovljenom činjeničnom stanju.

Dodatne informacije o zalbenom postupku se nalaze u izdvojenom zalbeno informativnom listu koji je dostavljen strankama sa ovom odlukom

* Engleska verzija je službena verzija svih odluka Komisije za imovinske zahteve. U slučaju nepodudaranja verzije na engleskom jeziku i istih na srpskom ili albanskom jeziku, engleska verzija je pravovaljana.

Spreadsheet /Lista /Prilog
Part A/Pjesa A/Deo A

KPA15537						
KPA15536						

Spreadsheet /Lista /Prilog
Part B/Pjesa B/Deo B

KPA16011	KPA16012	KPA16013	KPA16014	KPA90427	KPA90428	KPA90429
KPA90432	KPA90433	KPA90435	KPA90436			

Spreadsheet /Lista /Prilog
Part C/Pjesa C/Deo C

KPA20163	KPA20164	KPA20165	KPA20166	KPA20167	KPA20168	KPA20169
----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

Spreadsheet /Lista /Prilog
Part D/Pjesa D/Deo D

KPA23155	KPA47552	KPA47554	KPA47743	KPA47744	KPA49522	KPA49516
KPA49517	KPA47550	KPA47553	KPA47726	KPA47727	KPA47729	KPA47730

Spreadsheet /Lista /Prilog
Part E/Pjesa E/Deo E

KPA34116	KPA27391	KPA27395	KPA27397	KPA34117	KPA34128	KPA34129
KPA27389	KPA27392	KPA34111	KPA34113	KPA34118	KPA34130	KPA34131
KPA34132	KPA34133	KPA34134				

Spreadsheet /Lista /Prilog
Part F/Pjesa F/Deo F

KPA42422	KPA42423	KPA42424	KPA42426	KPA42429	KPA42432	KPA42433
KPA42434	KPA42438	KPA43338	KPA43339	KPA43347	KPA43350	KPA43351
KPA43353	KPA43354	KPA42425	KPA42427	KPA42428	KPA42430	KPA42435
KPA42436	KPA42437	KPA42439	KPA43337	KPA43340	KPA43341	KPA43342
KPA43348	KPA43349	KPA43352	KPA43355			

Spreadsheet /Lista /Prilog
Part G/Pjesa G/Deo G

KPA24354	KPA24675	KPA24679	KPA24680	KPA24681	KPA24685	KPA24688
KPA24689	KPA24692	KPA24694	KPA24697	KPA24698	KPA24700	KPA24701